

Arrest

nr. 106 948 van 19 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 29 december 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 november 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 7 januari 2013 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juni 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. VAN KELST verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 24 maart 2010, in de hoedanigheid van werknemer of werkzoekende, een aanvraag in tot afgifte van een verklaring van inschrijving.

1.2. De burgemeester van de gemeente Wommelgem neemt op 23 februari 2011 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekster wordt een bijkomende termijn van één maand toegekend om de vereiste documenten over te maken.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid neemt op 15 april 2011 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.4. Verzoekster dient op 31 mei 2012, in de hoedanigheid van werknemer of werkzoekende, een nieuwe aanvraag in tot afgifte van een verklaring van inschrijving.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 26 november 2012 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 51, § 2, 2e lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving, die op 31.05.2012 werd ingediend door:

[...]

Nationaliteit: Nederland

[...]

+ kinderen: [...]

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden overeenkomstig art. 40 §4 (wet 15.12.1980) om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.

Betrokkene diende in eerste instantie op 24.03.2010 een aanvraag van verklaring van inschrijving in als werknemer. Er werden echter ernstige inconsistenties vastgesteld tussen de inhoud van het arbeidscontract en het werkgeversattest en de informatie over de vermeende werkgever, vernomen via de officiële kanalen. Hierdoor werd er op 21.04.2011 een bijlage 20 met bevel betekend aan betrokkene. Zij diende op 31.05.2012 een nieuwe aanvraag van verklaring van inschrijving in als werknemer (art. 40§4, 10 - wet 15.12.1980) en legde ter staving van die aanvraag, overeenkomstig art. 50 §2, 1° (KB 08.10.1981) opnieuw een werkgeversattest en arbeidscontract voor. Wanneer we deze documenten ten gronde bekijken, dienen we het volgende vast te stellen:

Het arbeidscontract is net hetzelfde contract als werd voorgelegd bij de eerste aanvraag. Hierop staat dus [V.D.E.] vermeld als vertegenwoordiger van de firma Cargo Trans bvba. Onderzoek wees eerder al uit dat het voorgelegde arbeidscontract niet consistent is met de officiële gegevens van de vernoemde werkgever (Cargo Trans bvba) zoals gepubliceerd in het Belgisch staatsblad. In het Belgisch Staatsblad wordt [I.A.I.] vermeldt als zaakvoerder en is er verder geen enkel spoor terug te vinden naar [V.D.E.] Mijnhee [V.D.E.] is dus helemaal niet gemachtigd om in naam van de firma betrokkene in dienst te nemen.

Uit verder onderzoek blijkt dat Dhr. [V.D.E.] zaakvoerder is van SBF bvba dat nu kennelijk optreedt als sociaal secretariaat van Cargo Trans. Het werkgeversattest is dus in principe door dezelfde persoon opgemaakt als het attest dat bij de eerste aanvraag werd voorgelegd, alleen nu onder een andere hoedanigheid. Wanneer we dit werkgeversattest verder onderzoeken dienen we vast te stellen dat het telefoonnummer dat op de stempel van SBF bvba vermeldt wordt, toebehoort aan Immo Chabou. Uit de publicaties in het Belgisch staatsblad blijkt nergens wat de link zou kunnen zijn tussen SBF bvba en Immo Chabou. Het strekt uiteraard niet tot vertrouwen dat een sociaal secretariaat een telefoonnummer van een andere firma op een werkgeversverklaring plaatst.

De maatschappelijke zetel van de firma Cargo Trans bvba is inmiddels ook weer verhuisd. Ditmaal wordt dit gevestigd in de [...]. Het betreft hier een gewoon appartement waar volgens het rijksregister één persoon ingeschreven is nl. [D.V.M.]. Hier bevinden zich echter ook nog andere maatschappelijke zetels nl. van Oosterlinck bvba (415 859 091), Atia Cvba (878 752 791) met als zaakvoerder [D.V.M.], VincleConstruct (896 843 984), Bovak Afbouw Comm. V. (848 501 956), Project 4 Ghent Bvba (829 020 693) en Crown Trade Bvba (0841 436 002).

Verder dienen we ook op te merken dat er een onderzoek loopt bij de RSZ over de firma Cargo Trans bvba. Hun bevindingen komen in grote lijnen overeen met de onze. Het onderzoek werd nog niet afgerond.

Door de ernstige inconsistenties tussen de inhoud van de voorgelegde documenten en de informatie die over de vermeende werkgever gekend is via de officiële kanalen, kan ook ditmaal geen geloof worden gehecht aan de waarachtigheid van de tewerkstelling. Betrokkene heeft bijgevolg niet op overtuigende

wijze bewezen aan de voorwaarden tot verblijf te voldoen waardoor het verblijfsrecht niet kan worden toegekend (art. 50, §2,1° - KB 8.10.1981).

Doordat het verblijfsrecht van betrokkene niet kan toegestaan worden, kunnen ook haar minderjarige kinderen geen verblijfsrecht verkrijgen gezien er geen toepassing gemaakt kan worden van art. 40bis §2, 3° (wet 15.12.1980).

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging en de ontvankelijkheid

In zoverre het inleidende verzoekschrift tevens is ingediend in eigen naam door de minderjarige kinderen van verzoekster wijst de Raad er – daargelaten het gegeven dat deze minderjarige kinderen niet over de vereiste bekwaamheid beschikken om in eigen naam een annulatieberoep bij de Raad in te stellen – op dat huidige zaak enkel op de rol is geplaatst voor verzoekster zelf. In het inleidende verzoekschrift werd immers de toepassing van het voordeel van de pro deo niet gevraagd. Overeenkomstig artikel 39/68-1, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) geven collectieve verzoekschriften aanleiding tot het bestaan van zoveel malen het recht als er verzoekers zijn. Bij beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 7 januari 2013 met refertenummer 25623 werden verzoekster en haar minderjarige kinderen dan ook uitgenodigd tot betaling van het rolrecht voor een totaal van 875 euro. Er werd evenwel slechts een rolrecht ten bedrage van 175 euro betaald. Artikel 39/68-1, § 5, tweede lid van de Vreemdelingenwet stelt in dit geval als volgt:

“Indien het bedrag niet binnen de in het eerste lid bepaalde termijn is gestort, wordt het beroep niet op de rol geplaatst. [...]”

Huidig beroep werd aldus enkel op de rol geplaatst voor verzoekster, niet voor haar minderjarige kinderen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert in een eerste en tweede middel, die samen worden behandeld, de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij verstrekt volgende toelichting bij de middelen:

“Aangezien de verwerende partij in de bestreden beslissing een aantal vaststellingen opwerpt die zouden verhinderen aan verzoekster verblijfsrecht toe te kennen;

Dat er sprake zou zijn van ernstige inconsistenties tussen de inhoud van de door verzoekster voorgelegde documenten en de informatie die over de werkgever van verzoekster bekend zou zijn;

Dat de verwerende partij hierbij weerhoudt:

- *het arbeidscontract met de werkgever zou hetzelfde contract zijn als datgene dat bij een eerste aanvraag werd voorgelegd met de heer [V.D.] als vertegenwoordiger van de werkgever doch waarbij deze niet zou gemachtigd zijn de werkgever te vertegenwoordigen gezien hij geen zaakvoerder zou zijn*
- *de telefoonnummer vermeld op de stempel van SBF zou het telefoonnummer zijn van IMMO CHABOU en elke link tussen deze twee ondernemingen zou ontbreken*
- *de maatschappelijke zetel van BVBA CARGO TRANS zou opnieuw verhuisd zijn, naar een adres waar een gewoon appartament zou gelegen zijn*
- *Er loopt een nog niet afgerond onderzoek van de RSZ tegen de BVBA CARGO TRANS, waarbij de bevindingen van de RSZ gelijklopend zouden zijn doch welke niet worden overgenomen in de bestreden beslissing;*

Dat de verwerende partij op basis van haar vaststellingen besluit dat er geen geloof kan worden gehecht aan de geloofwaardigheid van de tewerkstelling;

Terwijl de materiële motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en beginsel van behoorlijk bestuur, vereist dat de betreden beslissingen op rechtens of feitelijk aanvaardbare motieven berusten (zie o.m. R.v.St. nr. 159.098, 16 februari 2006);

Dat de materiële motiveringsplicht inhoudt dat iedere administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de handeling in aanmerking kunnen worden genomen (D. Mareen, "Hoe verhoudt de materiële motivering zich tot de formele motivering?", T.B.P. 1997, 723);

Dat aan de grondslag van een besluit zorgvuldig vastgestelde feiten dienen te liggen;

Dat de vaststelling van de feiten, op welke het bestuur zich baseert, juist en volledig dient te zijn (A. Van Meensel, Het beginsel van behoorlijk bestuur, Mys & Breesch, Gent, 1997, 41);

Dat volgens de vaststaande rechtspraak van de Raad van State, een administratieve rechtshandeling dient te worden vernietigd indien deze berust op onjuiste feitelijke gegevens (zie o.m. R.v.St. nr. 23.806, 16 december 1983);

Aangezien verzoekster vooreerst wenst te doen gelden dat zij schrijven dd. 13 mei 2011 ontving vanwege de werkgever waarmee deze verduidelijking verschaft bij de wijziging van de vennootschapszetel en de gevolgen die één en ander zou kunnen hebben op de uitvoering van de arbeidsovereenkomst;

Dat dit schrijven op datum van 18 of 19 mei 2012 werd afgegeven bij de Dienst Vreemdelingenzaken van de gemeente Wommelgem ter voeging bij het administratief dossier.

Kennelijk werd dit schrijven niet bij het dossier gevoegd, alleszins werd hiermee kennelijk geen rekening gehouden.

Uit het schrijven blijkt dat het de bedoeling was een ruimere activiteit als poetsfirma op te starten in de regio's Antwerpen en Brussel.

Gezien de samenwerking tussen CARGOTRANS en SBF erg stroef verliep, is de zaakvoerder van CARGOTRANS enige malen op de kantoren van SBF langsgeweest ter overleg. Ter bevestiging van verdere samenwerking werd kopie overhandigd van de identiteitskaart van de heer [I.] (stuk 4).

In het kader daarvan werden nog extra opdrachten verleend aan BVBA SBF en BVBA OFFICE MOVERS (stukken 5 en 6).

Het overzicht van de zetelwijzigingen van de BVBA CARGO TRANS wordt bij het verzoekschrift gevoegd waarbij kan worden vastgesteld dat de zaakvoerders ongewijzigd zijn gebleven.

Gezien de verdere samenwerking evenwel nog steeds stroef verliep, werd er kennelijk voor geopteerd om tewerkstelling en activiteiten meer direct in eigen beheer te nemen waardoor verzoekster rechtstreeks door de firma OFFICE MOVERS in dienst werd genomen vanaf 12 december 2012.

De dimona aangifte 'uit dienst' bij CARGO TRANS dd. 11 december 2010 en 'in dienst' dd. 12 december 2012 worden bij het verzoekschrift gevoegd, alsook de arbeidsovereenkomst (stukken 7 en 8).

Aangezien vaststaat dat er geen sprake is van enig gebrek aan waarachtigheid van documenten die verzoekster heeft bijgebracht;

Dat de onderneming van de werkgever een woelige periode heeft doorstaan waarbij een voorgenomen uitbreiding van activiteiten is afgesprongen en samenwerking met andere ondernemingen stroef verliep, dit doet geen afbreuk aan de waarachtigheid van de tewerkstelling van de verzoekende partij;

Dat de vermeende vaststellingen van de verwerende partij alle logisch verklaarbaar zijn en dienen te worden gezien in het kader van het vennootschapsleven van een onderneming dat soms woelig kan zijn, zeker in economisch moeilijke tijden.

Dat de omstandigheid dat zich opeenvolgende wijzigingen voordoen binnen een vennootschap, nog niet ipso iure betekent dat zich problemen zouden stellen op het vlak van tewerkstelling.

Dat er geen indicaties zijn als zou de tewerkstelling van verzoekster onwaarschijnlijk zijn.

Dat de vaststellingen van de verwerende partij zich situeren op het niveau van de onderneming van de werkgever en verzoekster niet inziet hoe dit relateert aan haar tewerkstelling.

Dat er zich ten aanzien van haar tewerkstelling geen problemen stellen, er geen problemen werden vastgesteld en verzoekende partij dan ook niet kan inzien op welke basis haar het verblijfsrecht wordt ontzegd.

Dat het feitelijk bestaan van de in de bestreden beslissing vermelde motieven aldus niet naar behoren is bewezen en kunnen in rechte niet ter verantwoording van de beslissing in aanmerking worden genomen: de vermelde problematiek van de werkgever maakt nog niet dat de tewerkstelling van verzoekster onwaarschijnlijk zou zijn;

Dat hierdoor de schending van de materiële motiveringsverplichting komt vast te staan en het eerste middel gegrond is

Dat uit de gevoegde stukken alleszins blijkt dat voor de toekomst, zij thans bij een andere onderneming is tewerkgesteld zodat gebeurlijke opmerkingen ten aanzien van haar voormalige werkgever alleszins niet dienstig zijn.

[...]

Aangezien verzoekster op basis van hetgeen onder het eerste middel werd uiteengezet, tevens concludeert tot de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat met verwijzing naar het bovenstaande, de verwerende partij aan zorgvuldige feitenvinding behoorde te doen en aldus haar beslissing steunen op relevante feitelijke gegevens.

Dat de aangehaalde gegevens betrekking hebben op problemen binnen de onderneming van de werkgever en geenszins relateren aan de eigenlijke tewerkstelling.

Dat verwerende partij blijkt geeft van onzorgvuldige feitenvinding door haar beslissing aangaande de aanvraag tot verblijf in het Rijk op basis van tewerkstelling, niet te steunen op de eigenlijke tewerkstelling van verzoekende partij.

Dat verzoekende partij ten exemplatieve titel wenst te verwijzen naar de vaststelling van gebruik van een telefoonnummer dat zou overeenstemmen met een telefoonnummer van IMMO CHABOU waarmee elk verband zou ontbreken.

Dat SBF evenwel kantoren huurt in het pand waar ook IMMO CHABOU gevestigd is en zowel de internetverbinding als telefoonnummers gezamenlijk worden gebruikt.

Dat het minste onderzoek dan wel eenvoudige navraag dit aan het licht had gebracht zodat vaststaat dat verweerster wel bijzonder lichtzinnig is geweest in het door haar gevoerde onderzoek. [...]"

3.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid verder de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt

derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoekster niet op overtuigende wijze heeft bewezen dat zij voldoet aan de verblijfsvoorwaarden als werknemer, omdat er geen geloof kan worden gehecht aan de waarachtigheid van de tewerkstelling. Verweerder steunt zich hierbij op ernstige inconsistenties die zouden bestaan tussen de inhoud van de voorgelegde documenten ter staving van de tewerkstelling en de informatie die is gekend over de vermeende werkgever via de officiële kanalen. Volgende vaststellingen worden in dit verband weerhouden in de bestreden beslissing:

- Er wordt vastgesteld dat verzoekster exact hetzelfde arbeidscontract aanbrengt als bij haar eerdere aanvraag. Net zoals in de beslissing die werd genomen naar aanleiding van deze eerdere aanvraag, wordt erop gewezen dat de persoon die staat vermeld als vertegenwoordiger van de firma Cargo Trans bvba overeenkomstig het Belgisch Staatsblad geen band heeft met deze firma en niet gemachtigd is om in naam van de firma verzoekster in dienst te nemen.
- Verder wordt vastgesteld dat de persoon die namens de werkgever het arbeidscontract ondertekende zaakvoerder is van SBF bvba, dat – blijkens het bij de aanvraag voorgelegde werkgeversattest – zou optreden als sociaal secretariaat van Cargo Trans. Het telefoonnummer vermeld op de stempel van SBF bvba behoort evenwel toe aan nog een andere firma, Immo Chabou, daar waar uit het Belgisch Staatsblad nergens enige link blijkt tussen SBF bvba en Immo Chabou.
- Tevens stelt verweerder vast dat de maatschappelijke zetel van de firma Cargo Trans bvba inmiddels weer verhuisd is en gevestigd is op een gewoon appartement waar volgens het rijksregister één persoon is ingeschreven en zich daarnaast nog de maatschappelijke zetel bevindt van zes andere firma's.

Verzoekster betwist dat de door haar bijgebrachte documenten zijn aangetast door een gebrek aan waarachtigheid. Zij beoogt met haar uiteenzetting een verklaring te geven voor de vaststellingen die door verweerder in de bestreden beslissing worden gemaakt, doch betwist als dusdanig de juistheid van deze vaststellingen niet.

Verzoekster verwijst vooreerst naar een schrijven van 13 mei 2011 dat zij ontving van de firma Cargo Trans bvba. Zij stelt dat hierin toelichting wordt gegeven bij de wijzing van de vennootschapszetel en dat hieruit blijkt dat het de bedoeling was om een ruimere activiteit als poetsfirma op te starten in de regio's Antwerpen en Brussel. Zij stelt dat met dit schrijven geen rekening is gehouden. De Raad stelt vast dat voormeld schrijven waarop verzoekster doelt zich in het administratief dossier bevindt. Verzoekster maakt evenwel niet aannemelijk dat dit schrijven door verweerder diende te worden betrokken bij de motivering van de bestreden beslissing. In het betreffende schrijven wordt verwezen naar een verplaatsing van de maatschappelijke zetel zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 13 mei 2011. Dit gegeven was evenwel reeds achterhaald op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, nu er in deze beslissing wordt verwezen naar – en rekening wordt gehouden met – de latere verplaatsing van de maatschappelijke zetel, die blijkens de door verzoekster thans aangebrachte stukken is verschenen in het Belgisch Staatsblad van 17 juli 2012. Er blijkt niet op welke grond verweerder alsnog rekening diende te houden met de eerdere verplaatsing van de maatschappelijke zetel. Verzoekster licht ook op geen enkele wijze toe op welke wijze het door haar ingeroepen schrijven een ander licht op de zaak zou werpen. Verzoekster weerlegt verder de vaststellingen in de bestreden beslissing dat de maatschappelijke zetel van de firma Cargo Trans bvba op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing was gevestigd op een gewoon appartement waar volgens het rijksregister één persoon is ingeschreven en zich daarnaast nog de maatschappelijke zetel bevindt van andere zes firma's, niet. Verzoekster verwijst verder nog naar een overzicht van zetelwijzigingen van de bvba Cargo Trans waaruit zou blijken dat de zaakvoerders ongewijzigd zijn, doch er blijkt niet op welke wijze dit gegeven afbreuk doet aan voormelde vaststellingen in de bestreden beslissing.

Verzoekster refereert verder naar de vaststelling in de bestreden beslissing dat het werkgeversattest – opgesteld door het bedrijf SBF, optredend als sociale dienstverlener voor Cargo Trans – een stempel bevat met een telefoonnummer dat toebehoort aan het bedrijf Immo Chabou en stelt dat dit kan worden verklaard doordat beide bedrijven in dezelfde kantoorgebouwen zijn gevestigd en gezamenlijke telefoonnummers gebruiken. De Raad merkt evenwel op dat deze bewering op geen enkele wijze wordt ondersteund door objectieve overtuigingsstukken, zodat het voor de Raad niet mogelijk is deze bewering op zijn feitelijkheid te toetsen.

Verzoekster kan evenmin gevolgd worden waar zij stelt dat verweerder geen enkel onderzoek heeft verricht, nu uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verweerder informatie heeft opgevraagd bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid en tevens opzoeken deed in het Belgisch Staatsblad.

Verzoekster geeft daarnaast een uiteenzetting over de bij momenten blijkbaar moeilijk verlopende samenwerking tussen Cargo Trans bvba en SBF bvba. Zij geeft aan dat beide firma's nog verder samenwerken en legt ter staving hiervan een kopie van identiteitskaart van de zaakvoerder van Cargo Trans voor en opdrachten die werden gegeven aan SBF bvba en nog een andere firma, Office Movers bvba. Zij weerlegt aldus evenwel de vaststellingen in de bestreden beslissing niet. De Raad stelt vast dat verzoekster ter staving van haar aanvraag tot afgifte van de verklaring van inschrijving een arbeidsovereenkomst voorlegde ondertekend op 7 maart 2011 waarbij de heer E. V. D. optrad als vertegenwoordiger van Cargo Trans bvba en met indiensttreding 1 april 2011, evenals een werkgeversattest afgeleverd op 10 juli 2012 door de SBF bvba als "*sociale dienstverlener RSZ*" voor Cargo Trans bvba. Verzoekster weerlegt op geen enkele wijze de vaststellingen in de bestreden beslissing dat de heer E. V. D. niet gemachtigd is om in naam van Cargo Trans bvba verzoekster in dienst te nemen, en derhalve een arbeidsovereenkomst af te sluiten, en dat het telefoonnummer vermeld op de stempel van SBF bvba toebehoort aan nog een andere firma, Immo Chabou, daar waar uit het Belgisch Staatsblad nergens enige link blijkt tussen SBF bvba en Immo Chabou. Er blijkt op geen enkele wijze hoe het betoog van verzoekster betreffende de samenwerking tussen Cargo Trans bvba en SBF bvba en de woelige periode die haar werkgever heeft doorstaan, afbreuk zou doen aan deze vaststellingen. De Raad kan ook enkel opmerken dat verzoekster geenszins aannemelijk maakt dat de vaststellingen van verweerder "*logisch verklaarbaar zijn en dienen te worden gezien in het kader van het vennootschapsleven van een onderneming dat komt woelig kan zijn, zeker in economisch moeilijke tijden*". De Raad wenst verder ook te benadrukken dat de vaststellingen die verweerder weerhoudt in de bestreden beslissing niet zozeer zijn gebaseerd op wijzigingen die zich voordoen binnen de betreffende vennootschap als dusdanig, doch wel op manifeste onregelmatigheden (zoals het gegeven dat een arbeidsovereenkomst werd voorgelegd ondertekend door een persoon waarvan niet blijkt dat deze gemachtigd is om namens de firma personen in dienst te nemen) of andere elementen die ernstige twijfels doen rijzen over de werkelijke tewerkstelling van verzoekster voor de betreffende werkgever (zoals de gegevens dat het werkgeversattest is opgesteld door een firma die stelt op te treden als sociale dienstverlener doch waarbij een telefoonnummer wordt vermeld dat toebehoort aan nog een andere firma, zonder dat enige band blijkt tussen de betreffende firma's, en dat de maatschappelijke zetel van de werkgever is gevestigd op een gewoon appartement waar volgens het rijksregister één persoon is ingeschreven en zich daarnaast nog de maatschappelijke zetel bevindt van zes andere firma's). Verzoekster kan niet ernstig voorhouden dat deze vaststellingen niet gerelateerd zijn aan de waarachtigheid van haar tewerkstelling. De Raad kan op dit punt ook enkel vaststellen dat verzoekster zelf in gebreke blijft andere, concrete bewijzen van tewerkstelling over te leggen van 7 maart 2011 tot het nemen van de bestreden beslissing.

Verzoekster weerlegt met haar betoog de vaststellingen in de bestreden beslissing niet op grond waarvan wordt besloten dat geen geloof kon worden gehecht aan de waarachtigheid van de tewerkstelling.

In zoverre verzoekster ten slotte stelt dat zij vanaf 12 december 2012 door de firma Office Movers in dienst werd genomen en wijst op dimona aangiftes van 11 en 12 december 2012, merkt de Raad op dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548 en vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen). De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met gegevens die dateren van na de bestreden beslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194 395). Voormelde gegevens en stukken lagen niet voor bij het bestuur ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing en kunnen niet dienstig voor het eerst in de procedure voor de Raad worden aangebracht.

Verzoekster toont met haar uiteenzetting niet aan dat verweerder op basis van een incorrecte feitenvinding of op kennelijk onredelijk wijze heeft vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan de tewerkstelling van verzoekster, nu er ernstige inconsistenties bestaan tussen de inhoud van de door verzoekster voorgelegde documenten en de informatie over de vermeende werkgever gekend via officiële kanalen. Een schending van de materiële motiveringsplicht of het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

Het eerste en het tweede middel zijn ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend dertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. N. DENIES,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. DENIES

I. CORNELIS